

ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ (project)

Τάξη: Β

Τμήμα: 2

Λυκείου Σπερχειάδας.

Στο πλαίσιο της ερευνητικής εργασίας του πρώτου τετραμήνου το τμήμα Β2 του λυκείου Σπερχειάδας ασχολήθηκε με το θέμα «Καλλιτεχνική έκφραση στο δρόμο και όχι μόνο». Σχετικά με το θέμα αυτό λάβαμε υπ' όψιν μας αρκετούς και σημαντικούς τρόπους άσκησης της καλλιτεχνική έκφρασης στο δρόμο όπως:

1. Παρκούρ
2. Γκράφιτι
3. Παντομίμα.
4. Υποκριτική.
5. Φωτογραφίας

1. PARKOUR

Το **παρκούρ** (γαλλικά και αγγλικά: **parkour**), γνωστό και ως **Τέχνη της Ξυγής**, είναι μια γαλλικής καταγωγής μη-ανταγωνιστική σωματική και πνευματική τέχνη που έχει ως στόχο την ταχύτερη και βέλτιστη δυνατή μετακίνηση από οποιοδήποτε σημείο του χώρου Α σε διαφορετικό σημείο Β, χρησιμοποιώντας μόνο τις ανθρώπινες σωματικές ικανότητες. Οι μαθητές του παρκούρ ονομάζονται *traceurs* (τρασέρ) και οι μαθήτριες *traceuses* (τρασέζ). Στόχος του παρκούρ είναι ουσιαστικά η υπερπήδηση εμποδίων, φυσικών και τεχνητών, όπου ως εμπόδια μπορούν να θεωρηθούν τα πάντα, από βράχοι, ποτάμια, ή κλαδιά μέχρι τοίχοι, πεζούλια, ή κάγκελα. Ένας *traceur* καλλιεργεί την ικανότητα να εντοπίζει εναλλακτικούς τρόπους κίνησης και πορείας, τους οποίους ενδέχεται να χρησιμοποιήσει τόσο στην καθημερινή του ζωή, όσο και σε καταστάσεις εκτάκτων αναγκών. Γι' αυτό το λόγο η κατηγοριοποίηση του παρκούρ ως δραστηριότητα είναι δύσκολη, αφού κάποιιοι το θεωρούν *extreme* άθλημα ενώ κάποιιοι πολεμική τέχνη. Πολλοί, ωστόσο, είναι ευχαριστημένοι με το να τοποθετούν το παρκούρ στη δική του κατηγορία: «Το παρκούρ είναι παρκούρ».

Ρίζες:

Το παρκούρ καθιερώθηκε από το Νταβίντ Μπελ τη δεκαετία του '80, και ως γενέτειρά του θεωρείται η Lisses, ένα προάστιο του Παρισιού της Γαλλίας. Εμπνευστής του παρκούρ, ωστόσο, είναι ο Βιετναμέζικης καταγωγής Raymond Belle, στρατιώτης, πυροσβέστης, μαθητής της Méthode Naturelle, και πατέρας και μέντορας του David Belle. Ο όρος *παρκούρ* προκύπτει από το *Parcours du Combattant*, ένα είδος στρατιωτικού αγωνίσματος δρόμου μετ'εμποδίων. Ο Hubert Koundé, φίλος του David Belle, είχε την ιδέα να δανειστούν τη λέξη *parcours* (διαδρομή), να αντικαταστήσουν το γράμμα "c" με "k" για να υποδηλώνει μαχητικότητα, και να αφαιρέσουν το άηχο "s", γιατί ήταν αντίθετο με τη φιλοσοφία του παρκούρ περί ελάχιστης κατανάλωσης ενέργειας.

Φιλοσοφία:

Ένα μεγάλο μέρος του παρκούρ χαρακτηρίζεται από το ρητό "**être et durer**" που μεταφράζεται κυριολεκτικά σε "**είναι και διαρκείν**". Αυτό σημαίνει ότι η κίνηση ενός *traceur* δεν πρέπει να είναι αποτελεσματική μόνο ως προς τον άμεσο στόχο του, δηλαδή τη μεταφορά από το Α στο Β, αλλά και ως προς τη "διάρκεια ζωής" του *traceur*. Η εξάσκηση πρέπει να τελείται έτσι, ώστε να μην υπάρχουν τραυματισμοί και καταπόνηση του σώματος, κυρίως των αρθρώσεων. Ένα άλλο μέρος του παρκούρ χαρακτηρίζεται από την ανάπτυξη της ικανότητας να βρίσκει κανείς (εναλλακτικές) λύσεις στα προβλήματα και τα εμπόδια της καθημερινής του ζωής. Συγκεκριμένα, ο Andi Kalteis, αυστριακός *traceur* με εκτεταμένη εμπειρία, δηλώνει στο ντοκυμαντέρ *Parkour Journeys*:

"Όταν αρχίσεις να κινείσαι με το δικό σου προσωπικό τρόπο, τότε θα συνειδητοποιήσεις πώς το παρκούρ αλλάζει και άλλα πράγματα στη ζωή σου. Και βλέπεις ότι προσεγγίζεις προβλήματα - για παράδειγμα, στη δουλειά σου - διαφορετικά, επειδή έχεις εξασκηθεί στο να υπερπηδάς εμπόδια με το βέλτιστο τρόπο. [...] Αυτό σε κάποιους έρχεται νωρίς, σε κάποιους έρχεται αργά. [...] Πλέον, δε λέω 'κάνω παρκούρ', αλλά 'ζω παρκούρ', γιατί η φιλοσοφία του έχει γίνει ζωή μου, ο τρόπος με τον οποίο κάνω τα πάντα.

Άλλοι μιλούν για την ικανότητα κίνησης χωρίς σκέψη. Όπως ένας άνθρωπος περπατά ή οδηγεί χωρίς να σκέφτεται τις κινήσεις του μία-μία, ένας *traceur* μπορεί να μάθει να υπερπηδά εμπόδια χρησιμοποιώντας μόνο το υποσυνείδητό του. Κάποιοι ονομάζουν αυτή την κατάσταση "flow" ("ροή"), σύμφωνα με τη θεωρία του καθηγητή Ψυχολογίας Mihaly Csikszentmihalyi, αν και η χρήση του όρου αυτού αποδοκιμάζεται από αρκετούς, επειδή τη βρίσκουν κακόγουστη. Τέλος, σημειώνεται ότι το παρκούρ αποτελεί μια ευγενή δραστηριότητα που πρεσβεύει την αλληλεγγύη, την έλλειψη ανταγωνισμού, τον αλτρουισμό, το σεβασμό της ξένης ιδιοκτησίας και το νόμου γενικότερα, ανάμεσα σε πολλές άλλες αρετές.

Εκμάθηση:

Λόγω της δημοτικότητας του παρκούρ υπάρχουν πολλοί που θέλουν να διδαχτούν την τέχνη, έτσι δημιουργήθηκαν σχολές από τους πιο έμπειρους traceurs. Για να ξεκινήσει κάποιος παρκούρ πρέπει (όπως δηλώνουν οι παλαιότεροι traceurs) "να ξεκινήσουν με κάποιον όπου γνωρίζει τις τεχνικές, το πως να τις διδάξει και πως να προστατεύει τους μαθητές του". Οι πρώτες σχολές (περίπου από τις αρχές του 2000) έγιναν στο Ηνωμένο Βασίλειο από τους Majestic Force και από αυτόνομους traceurs με το όνομα Parkour Generations. Στην δεκαετία που ακολούθησε δημιουργήθηκαν σε όλο τον κόσμο σχολές, άλλες υπό την αιγίδα των Parkour Generation και άλλες όχι. Στην Ελλάδα έγιναν τα πρώτα βήματα από την ομάδα Parkour Action στην Θεσσαλονίκη το 2010, όπου η κοινότητα μεγαλώνει καθημερινά.

Ορολογία Τεχνικών:

Η κίνηση του παρκούρ είναι πολυσύνθετη, αλλά στηρίζεται σε κάποιες θεμελιώδεις κινήσεις ή κατηγορίες κινήσεων, από τις οποίες πηγάζονται όλες οι δευτερεύουσες. Αυτές είναι οι παρακάτω:

Franchissement (Διασταύρωση): Πέρασμα ανάμεσα από δύο εμπόδια, συνήθως οριζόντια.

Lâché (Απελευθέρωση): Απελευθέρωση των χεριών από (οριζόντιο) εμπόδιο, είτε για να πιαστεί ο *traceur* από κάποιο άλλο είτε για να προσγειωθεί στο έδαφος.

Passe Muraille (Υπερπήδηση Τοίχου): Σκαρφάλωμα και ανάβαση ή υπερπήδηση ενός τοίχου.

Passement (Πέρασμα): Πέρασμα πάνω από εμπόδιο, συνήθως με τη βοήθεια των χεριών.

Planche (Ανάβαση): Ανάβαση οριζοντίου εμποδίου με τη χρήση των χεριών μόνο.

Roulade (Κυβίστηση): Κυβίστηση, η οποία χρησιμοποιείται για τη διατήρηση της οριζόντιας διανυσματικής ταχύτητας μετά από διαγώνια προσγείωση.

Saut des Bras (Άλμα Χεριών): Άλμα όπου ο *traceur* πιάνεται από κάποιο (οριζόντιο) εμπόδιο, συνήθως την κορυφή ενός τοίχου, με τα πόδια ενάντια σε αυτό.

Saut de Détente (Χαλαρό Άλμα): Άλμα απόστασης.

Saut de Fond (Πτώση): Άλμα από υψηλότερο επίπεδο προς χαμηλότερο επίπεδο.

Saut de Précision (Άλμα Ακρίβειας): Άλμα προς συγκεκριμένο σημείο, όπου ο *traceur* πρέπει να διατηρήσει την ισορροπία του μετά την προσγείωση.

Tic-Tac (Τικ-Τακ): Άλμα όπου ένα αντικείμενο λειτουργεί ως πάτημα για την υπερπήδηση εμποδίου ή κάλυψη απόστασης.

Στην κατηγορία **Passement** ανήκουν αρκετές τεχνικές, όπως το **Saut du Chat (Άλμα του Γάτου)**, **Passement Rapide (Ταχύ Πέρασμα)**, **Passement Reverse (Ανάποδο Πέρασμα)**, **Demi Tour (Μισή Τροχιά)**, ανάμεσα σε άλλες.

Κίνδυνοι:

Το πόσο επικίνδυνο είναι εξαρτάται κατά μέγιστο βαθμό άμεσα από τον ίδιο τον *traceur*. Αν προχωρεί κανείς υπομονετικά, μεθοδικά, και πειθαρχημένα, οι πιθανότητες ατυχήματος μειώνονται δραματικά. Οι μικροτραυματισμοί στο παρκούρ (μελανιές, γρατσουνιές, γδαρσίματα, κτλ) είναι εξαιρετικά συχνοί, αλλά το πιο σημαντικό είναι ότι το αν τραυματιστείς εξαρτάται κυρίως από εσένα τον ίδιο, όχι από το αν σε κλαδέψει ένας αμυντικός με υπερβάλλοντα ζήλο. Ο λόγος που πολλοί νέοι τραυματίζονται συχνά είναι προφανείς. Βιάζονται υπερβολικά να βελτιωθούν, και καταλήγουν με ένα σωρό

τραυματισμούς: από σπασμένα χέρια ή δόντια, μέχρι μόνιμες ζημιές στις αρθρώσεις.Γι' αυτό οι traceurs, εξασκούνται και στα rolls, ώστε να ελαχιστοποιούν τη ζημιά των πτώσεών τους.

Ανταγωνισμός:

Ένα χαρακτηριστικό του παρκούρ αποτελεί η πλήρης απουσία ανταγωνισμού. Αυτό συμβαίνει για διάφορους λόγους. Πρώτα απ' όλα, το παρκούρ έχει δανειστεί ένα σημαντικό μέρος της φιλοσοφίας της Ανατολικής Ασίας και συγκεκριμένα του Μπουσίντο, και συνεπώς φέρει τη νοοτροπία της αυτοπειθαρχίας και της αυτοβελτίωσης, όπου το άτομο μαθαίνει πράγματα για τον εαυτό του, όχι για τους άλλους. Δεύτερον, επειδή το παρκούρ είναι δυνητικά επικίνδυνο και συχνά οι άνθρωποι υποκύπτουν στους πειρασμούς που τους παρουσιάζονται, ο ανταγωνισμός ενδέχεται να οδηγήσει σε υπερτίμηση του εαυτού ή υποτίμηση των εμποδίων, με αποτέλεσμα να υπάρχει κίνδυνος τραυματισμών, τόσο βραχυπρόθεσμων όσο και μακροπρόθεσμων. Επίσης, ο ανταγωνισμός - και πιο συγκεκριμένα, ο πρωταθλητισμός - έχει στο παρελθόν προκαλέσει τη φθορά διάφορων άλλων σωματικών τεχνών, όπως οι πολεμικές τέχνες, οπότε η κοινότητα του παρκούρ ανησυχεί μήπως το παρκούρ βαδίσει στο ίδιο μονοπάτι. Οι δύο κύριες κοινότητες που προωθούν τον ανταγωνισμό στο παρκούρ είναι η *Urban Freeflow* (UF) και η *American Parkour* (APK) με επικεφαλής τους Paul "EZ" Corkery και Mark "M2" Toorock αντίστοιχα, και επειδή συνεχώς πληθαίνουν τα άτομα που υποστηρίζουν τον ανταγωνισμό λόγω οικονομικών συμφερόντων, η διεθνής κοινότητα του παρκούρ ξεκίνησε την 1η Μαΐου 2007 μια εκστρατεία κατά του ανταγωνισμού στο παρκούρ, η οποία αποκαλείται "Keeping Parkour Rivalry-Free" ("Διατηρώντας το Παρκούρ Χωρίς Ανταγωνισμό").

Parkour.NET:

Το Parkour.NET άνοιξε το 2001 από το Jerome Lebrete, ως δίκτυο επικοινωνίας μεταξύ των μελών της διεθνούς κοινότητας του παρκούρ. Αποτέλεσε πρότυπο σωστής εκπροσώπησης του παρκούρ καθ' όλη τη διάρκεια ζωής του, μέχρι που έκλεισε στις 13 Ιουνίου 2008, λόγω νομικής απειλής από τον αδερφό του David Belle, Jean-Francois, προκαλώντας έντονη αντίδραση και αποξένωση ανάμεσα στον David Belle και την κοινότητα.

Ορίζοντας το παρκούρ:

Επειδή το παρκούρ είναι μια σχετικά νέα τέχνη, υπάρχουν αρκετές συζητήσεις εντός της διεθνούς κοινότητας πάνω στον ορισμό του τι είναι και τι δεν είναι παρκούρ. Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι το αν η κολύμβηση είναι μέρος του παρκούρ. Η μια

πλευρά υποστηρίζει ότι το νερό μπορεί να αποτελέσει εμπόδιο στην πορεία ενός traceur, ενώ η άλλη υποστηρίζει ότι το παρκούρ πρέπει να περιορίζεται στη στεριά. Ωστόσο, επειδή η φιλοσοφία του παρκούρ έχει αρκετές ομοιότητες με αυτή του Jeet kune Do, πολλοί παραπέμπουν στα λόγια του Bruce Lee: *"Αν κάποιος αρχίσουν να λένε ότι το Jeet Kune Do είναι διαφορετικό από ένα ή το άλλο, τότε ας ξεχαστεί το όνομα Jeet Kune Do, γιατί δεν είναι τίποτε άλλο παρά αυτό, ένα όνομα. Σας παρακαλώ να μην το κάνετε θέμα."* Με αυτό εννοούν ότι η υπερβολική αναζήτηση και η κατηγοριοποίηση όλων των δραστηριοτήτων ως παρκούρ ή μη-παρκούρ αποτελούν σπατάλη ενέργειας και χρόνου, που - όπως χαριτολογούν μέλη της κοινότητας - θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για προπόνηση.

2.ΓΚΡΑΦΙΤΙ

Είναι η αναγραφή κειμένου όπως συνθήματα ή η ζωγραφική, σε επιφάνειες που συνήθως βρίσκονται σε δημόσιους χώρους (για παράδειγμα σε τοίχους).

Πρωτοεμφανίστηκε την ίδια περίοδο και στα ίδια μέρη που αναπτύχθηκε το κίνημα του Χιπ χοπ, από τον ίδιο καταπιεσμένο κόσμο. Γι' αυτό πολλοί θεωρούν ότι αποτελεί μέρος της κουλτούρας Χιπ χοπ. Οι ελληνικοί όροι που περιγράφουν εν μέρει το γκράφιτι είναι *τοιχογράφημα, ακιδογράφημα*. Στην _ αργκό των γκραφιτάδων η πράξη του να κάνεις γκράφιτι λέγεται συνήθως "βάψιμο". Η περίοδος 1971-1974 αναφέρεται ως μία "πρωτοποριακή εποχή", κατά την οποία τα γκράφιτι υποβλήθηκαν σε ένα κύμα στις μορφές και τη δημοτικότητα. Σύντομα μετά από τη μετανάστευση στη Νέα Υόρκη το Μπρονξ (Μανχάτταν) παρήγαγε έναν από τους πρώτους καλλιτέχνες γκράφιτι για να κερδίσει την προσοχή των μέσων στη Νέα Υόρκη. Ο ΤΑΚΙ 183 ήταν ένας ελληνοαμερικάνος από την Ουάσιγκτον που χρησιμοποίησε ένα μίγμα του ονόματός του

dimitris, ΤΑΚΙ, και τον αριθμό της οδού του, 183rd ως *tag*. Λόγω του παράξενου ονόματος και του αριθμού, οι άνθρωποι άρχισαν να παίρνουν το μήνυμά του, γράφοντας στους τοίχους Mary 122, George 21 κτλ. Αυτό καταγράφηκε σε ένα άρθρο του 1971 στο New York Times με τον τίτλο Taki 183 και έτσι ο ΤΑΚΙ 183 έγινε ο πρώτος που αναγνωρίστηκε από την κοινωνία έξω από την υποομάδα γκράφιτι.

Ζωγραφική γκράφιτι

- Σε εξωτερικούς τοίχους (συνήθως σε τοίχους στους δρόμους). Όταν γίνονται σε ένα προσωπικό χώρο που το βλέπουν ελάχιστοι, δεν θεωρείται γκράφιτι.
- Συνθήματα
- Ζωγραφική (φαινόμενο προερχόμενο από την Αμερική - ΗΠΑ)
- Διαμαρτυρία (για παράδειγμα στην Βόρεια Ιρλανδία, με τα *murals* που απαθανατίζουν νεκρούς και θέματα από τις συγκρούσεις με τους Βρετανούς)
- Σε εσωτερικούς τοίχους και επιφάνειες (συνήθως μικρού μεγέθους), π.χ. τουαλέτες, σκοπιές, θρανία
- Αυτοσχέδια ποιήματα

Το στένσιλ χρησιμοποιείται συχνά σε πορείες διαμαρτυρίας για "γρήγορα" γκράφιτι. Σε ορισμένες πόλεις του κόσμου υπάρχουν τοίχοι μόνο για γκράφιτι. Κάποιες φορές το γκράφιτι γίνεται κατά επιθυμία του ιδιοκτήτη του κτιρίου, για διακόσμηση, συνήθως με συγκεκριμένη θεματολογία.

Κατά τα όσα συνηθίζονται ανάμεσα στους γκραφιτάδες, υπάρχουν και τοίχοι

που είναι μόνο για καλούς γκραφίστες, και οι υπόλοιποι δεν δικαιούνται να κάνουν πάνω στο δικό τους γκράφιτι μια μουτζούρα ή κάποιο άλλο σχέδιο.

Αυξημένη δημοτικότητα, ειδικά στην Ευρώπη, έχει αποκτήσει η τεχνική του στένσιλ, όπου το σχέδιο προετοιμάζεται από πριν στο χώρο του γκραφιτά κόβοντας λεπτή λαμαρίνα ή ξύλο, που χρησιμοποιείται σε επαφή με τον τοίχο ψεκάζοντας από πάνω τη μπογιά, αφήνοντας αποτύπωμα μόνο όπου υπάρχει κενό στη λαμαρίνα. Σημαντικός καλλιτέχνης αυτής της τεχνικής είναι ο Βρετανός Banksy.

Tag και tagging

Το "tag" (στα ελληνικά "ταγκιά") είναι η υπογραφή που γίνεται με σπρέι σε

έναν τοίχο, από τον καλλιτέχνη ενός γκραφίτι ή και μόνη της. Σε ένα γκραφίτι η υπογραφή είναι μικρή και βρίσκεται ή μέσα στην ζωγραφιά ή κάτω σε μια άκρη (δεν γίνεται να είναι πιο μεγάλο το tag απ' το graffiti). Tagging είναι όταν είναι η μία υπογραφή (ή γκραφίτι) πάνω στην άλλη. Συνήθως οι τοίχοι αυτοί έχουν tags και graffiti που έχουν αλλοιωθεί με το πέρασμα του χρόνου.

3.ΠΑΝΤΟΜΙΜΑ

Τρόπος παιχνιδιού

Αρχικά οι παίχτες χωρίζονται σε δύο ομάδες: ομάδα Α και ομάδα Β. Η ομάδα Α ξεκινάει πρώτη, οπότε η ομάδα Β επιλέγει μια από τις δυο επιλογές και την αναθέτει σε έναν παίκτη της αντίπαλης ομάδας (ο μίμος).

Ο μίμος πρέπει να περιγράψει στους συμπαίκτες του χωρίς λόγια αλλά με κινήσεις τον τίτλο σε συγκεκριμένο χρονικό διάστημα το οποίο ορίζεται στην επιλογή Ρυθμίσεις. Ο

μίμος δεν μπορεί να δείχνει αντικείμενα που υπάρχουν στο χώρο.

Επιτρέπεται μόνο να δείξει με τα δάχτυλά του στην αρχή από πόσες λέξεις αποτελείται η φράση και αν κάποια από αυτές είναι άρθρο (υποδεικνύεται με «γροθιά»).

Καλή διασκέδαση

Εφαρμογή για μαθητές και φοιτητές ή γενικά άτομα που τους αρέσουν να βλέπουν ταινίες και να μιμούνται καταστάσεις από ταινίες ή γενικά επαγγέλματα ή δράσεις (ρήματα).
Ιδανική για πάρτι ή όταν είμαστε με καλή παρέα φίλων.

Το παιδί εκφράζει συναισθήματα και σκέψεις βασιζόμενο στο σώμα, στην αίσθηση, στη φαντασία. Στην παντομίμα υπάρχει λόγος μόνο που δεν είναι εκφωνούμενος. Μέσα από την παντομίμα το παιδί εκφράζει συναισθήματα και σκέψεις, όχι για να αναπληρώσει το λόγο αλλά για να τον εμπλουτίσει. Η παντομίμα οδηγεί το παιδί στην οργανωμένη και πειθαρχημένη εκφραστική κίνηση. Δίνει τη δυνατότητα σε όλο το σώμα να κάνει σαφή τα αισθήματα και τις παρορμήσεις και να μεταδώσει αυτό που αποτελεί βίωμα, συγκίνηση, χαρά, κάποιο καίριο και ουσιαστικό κομμάτι της ύπαρξης του. Η παντομίμα βασίζεται στο σώμα, την αίσθηση και τη φαντασία.

4. Υποκριτική

Η υποκριτική τέχνη και η εφαρμογή της στην επαγγελματική και προσωπική ζωή.

Ο τρόπος που εκφραζόμαστε, μας καθορίζει. Διαμορφώνει την εικόνα μας στα μάτια των άλλων και την ικανότητά μας να επικοινωνήσουμε σε προσωπικό, κοινωνικό και επαγγελματικό επίπεδο.

Στόχος σεμιναρίου

Μέσα από εξειδικευμένη διδασκαλία μεθόδων και τεχνικών που προέρχονται κυρίως απ' την τέχνη της υποκριτικής, οι συμμετέχοντες στο σεμινάριο θα έχουν την ευκαιρία ν' ανακαλύψουν τις εκφραστικές τους δυνατότητες και να εξασκήσουν τα εκφραστικά τους μέσα, με σκοπό την αξιοποίησή τους σε καθημερινή βάση και σε διάφορους τομείς.

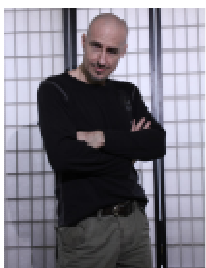
Απευθύνεται σε όσους:

- Θέλουν να βελτιώσουν την έκφραση και την εικόνα τους.
- Θέλουν να μάθουν να ελέγχουν τα εκφραστικά τους μέσα.
- αντιμετωπίζουν δυσκολία στην επικοινωνία λόγω εκφραστικών προβλημάτων (δεν τους καταλαβαίνουν, δεν τους προσέχουν κτλ.)
- νιώθουν άβολα με τον τρόπο που εκφράζονται.

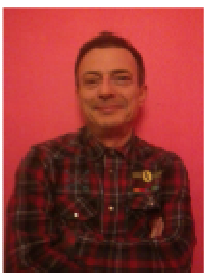
Επίσης:

- σε όσους διδάσκουν/κάνουν παρουσιάσεις/δίνουν διαλέξεις μπροστά σε κοινό
- σε επαγγελματίες χρήστες φωνής και γενικότερα σε όσους η έκφραση και ο λόγος κατέχουν σημαντική θέση στη δουλειά τους (δημοσιογράφοι, ραδιοφωνικοί παραγωγοί, εκφωνητές, παρουσιαστές, παιδαγωγοί, εκπαιδευτικοί, γυμναστές, προπονητές, ξεναγοί, διερμηνείς, έμποροι, δικηγόροι, πολιτικοί κ.α.)
- σε επαγγελματίες του θεάματος που θέλουν να ενδυναμώσουν τα εκφραστικά τους μέσα.

<http://www.youtube.com/watch?v=7O0vaKK6GuY>

Γεννήθηκε στην Κομοτηνή. Σπούδασε υποκριτική στο Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος και οικονομικά στο School of Business Administration and Liberal Arts. Έχει παίξει στο θέατρο, στον κινηματογράφο, στην τηλεόραση και σε διαφημίσεις, ενώ είναι απ' τους πρώτους κωμικούς του stand up στην Ελλάδα, ένα θεατρικό είδος που εξασκεί μέχρι σήμερα. Διδάσκει συστηματικά stand up comedy και public speech. Έχει τη δική του εκπομπή στο Πρώτο Πρόγραμμα της ελληνικής ραδιοφωνίας (πρώην NETfm 105,8) και στο Kosmos (103,8). Συνεργάζεται και με το διαδικτυακό κανάλι ComedyLab.gr, όπου παρουσιάζει καθημερινά "Το μυαλό του Σίλα", σατιρική εκπομπή σχολιασμού επικαιρότητας. Παρουσιάζει στο θέατρο τους κωμικούς του μονολόγους stand up comedy - one man show: πέρυσι το "Κλεφτά υπάρχουν" και φέτος τις "Οδηγίες Κρίσης".

Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη. Φοίτησε στη δραματική σχολή του κρατικού ωδείου Θεσσαλονίκης και στην Σχολή Αθηνών του Γιώργου Θεοδοσιάδη. Έχει παίξει σε παραστάσεις στο ΚΒΘΕ, στο παιδικό θέατρο της Ξένιας Καλογεροπούλου, στο ΔΗΠΕΘΕ Κομοτηνής και έχει συνεργαστεί με κορυφαίους σκηνοθέτες, μουσικούς και πρωταγωνιστές του ελληνικού θεάτρου. Έχει διασκευάσει, γράψει και σκηνοθετήσει θεατρικά έργα. Παρουσίαζε επί πολλά χρόνια εκπομπές στην κρατική και ιδιωτική τηλεόραση: "Κόκκινοι Γίγαντες Άσπροι Νάνοι", "Ελλάδα και κόσμος", "Κυνηγώντας τη μεγάλη περιπέτεια", "Ας γνωριστούμε παίζοντας" κ.α. Έχει παίξει στο "θέατρο της Δευτέρας" και σε τηλεοπτικά σήριαλ. Στο ραδιόφωνο, έχει πάρει μέρος στο "θέατρο της Τετάρτης" κι έχει αναγνώσει διηγήματα στο Δεύτερο Πρόγραμμα. Εργάζεται εδώ και χρόνια στη μεταγλώττιση προγραμμάτων, κινουμένων σχεδίων και ντοκιμαντέρ, στην επεξεργασία και ερμηνεία κειμένων.

Λίλα

Σταμπούλογλου

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε ιστορία και αρχαιολογία στο Ε.Κ.Π.Α, υποκριτική στην Ανωτέρα Δραματική Σχολή Β. Διαμαντόπουλου και έκανε μεταπτυχιακές σπουδές στο τμήμα Θεατρικών σπουδών του Ε.Κ.Π.Α. Ως ηθοποιός έχει παίξει στο θέατρο και στην τηλεόραση. Έχει σκηνοθετήσει θεατρικές παραστάσεις, όπως επίσης και πολλές πανεπιστημιακές θεατρικές ομάδες. Έχει συνεργαστεί με την Εταιρεία Παπαδιαμαντικών Σπουδών για τη δραματοποίηση και σκηνοθετική απόδοση έργων του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη. Έχει γράψει και σκηνοθετήσει παιδικό θέατρο. Αρθρογραφεί σε περιοδικά και ιστότοπους. Γράφει σατιρικά κείμενα, μερικά εκ των οποίων έχει εκφωνήσει και στο ραδιόφωνο (Ομοιοκατα...πληξία / Ο έρωτας περνάει απ' το στομάχι, Σκάι). Διδάσκει ορθοφωνία και υποκριτική. Συνεργάζεται με το διαδικτυακό κανάλι ComedyLab.gr όπου παρουσιάζει την εβδομαδιαία σατιρική εκπομπή "Τρου Στορι".

http://www.youtube.com/watch?v=zOkRqv_RJVA

<http://www.youtube.com/watch?v=E5Qpr2c4tyE>

Τέλος όσον αφορά την υποκριτική, Ηθοποιός σημαίνει φως, μας υπενθυμίζει ακόμα η φωνή του Δημήτρη Χορν, επαναλαμβάνοντας αυτό που είναι ήδη γνωστό σε αυτή τη χώρα από τότε που ο Σοφοκλής και ο Αριστοφάνης γέμιζαν τα αθηναϊκά θέατρα. Ηθοποιός σημαίνει ρίσκο, ανεργία, αστάθεια, σε ένα «επικίνδυνο σινάφι», θα έλεγαν κάποιοι πιο προσγειωμένοι ή απαισιόδοξοι για τον χώρο της υποκριτικής. Σε κάθε περίπτωση, ηθοποιός σημαίνει αγάπη για την τέχνη, η οποία χρειάζεται «σμίλημα». Αυτόν τον ρόλο αναλαμβάνουν οι σχολές δραματικής τέχνης, οι οποίες ανοίγουν αυτό τον μήνα τις πόρτες τους στους υποψήφιους σπουδαστές της υποκριτικής έκφρασης. Αν πάντα πιστεύατε πως το ταλέντο σας ωθεί προς το σανίδι και τους προβολείς, αν οι ανακοινώσεις των βάσεων σας βρήκαν εκτός ΑΕΙ ή ΤΕΙ και θέλετε να δοκιμάσετε την τύχη σας στον χώρο της τέχνης, ή αν ως τελείως «πρωτάρηδες» θέλετε να γνωρίσετε τον κόσμο της υποκριτικής μέσα από σεμινάρια και μαθήματα προετοιμασίας, μάθετε παρακάτω όσα πρέπει να ξέρετε για τις δραματικές σπουδές στην Ελλάδα.

Η Γαλλίδα ηθοποιός Σάρα Μπερνάρ ως Άμλετ, στις αρχές της δεκαετίας του 1880
Η **Υποκριτική** είναι η τέχνη του ηθοποιού, ο οποίος ασχολείται με το θέατρο, την τηλεόραση ή το κινηματογράφο, τα μέσα (εκφράσεις προσώπου, κίνηση, λόγος κ.λπ.) και ο τρόπος με τον οποίο τα χρησιμοποιεί, για να ενσαρκώσει έναν ρόλο (στο θέατρο, στον κινηματογράφο, στην τηλεόραση).

Οι πρώτες πηγές στη δύση που εξετάζουν την τέχνη της υποκριτικής, την κατατάσσουν ως μέρος της ρητορικής.

Η υποκριτική τέχνη και η εφαρμογή της στην επαγγελματική και προσωπική ζωή.Ο τρόπος που εκφραζόμαστε, μας καθορίζει. Διαμορφώνει την εικόνα μας στα μάτια των άλλων και την ικανότητά μας να επικοινωνήσουμε σε προσωπικό, κοινωνικό κι επαγγελματικό επίπεδο.Στόχος σεμιναρίουΜέσα από εξειδικευμένη διδασκαλία μεθόδων

και τεχνικών που προέρχονται κυρίως απ' την τέχνη της υποκριτικής, οι συμμετέχοντες στο σεμινάριο θα έχουν την ευκαιρία ν' ανακαλύψουν τις εκφραστικές τους δυνατότητες και να εξασκήσουν τα εκφραστικά τους μέσα, με σκοπό την αξιοποίησή τους σε καθημερινή βάση και σε διάφορους τομείς. Απευθύνεται σε όσους: θέλουν να βελτιώσουν την έκφραση και την εικόνα τους. θέλουν να μάθουν να ελέγχουν τα εκφραστικά τους μέσα. αντιμετωπίζουν δυσκολία στην επικοινωνία λόγω εκφραστικών προβλημάτων (δεν τους καταλαβαίνουν, δεν τους προσέχουν κτλ.) νιώθουν άβολα με τον τρόπο που εκφράζονται. Επίσης: σε όσους διδάσκουν/κάνουν παρουσιάσεις/δίνουν διαλέξεις μπροστά σε κοινό σε επαγγελματίες χρήστες φωνής και γενικότερα σε όσους η έκφραση και ο λόγος κατέχουν σημαντική θέση στη δουλειά τους (δημοσιογράφοι, ραδιοφωνικοί παραγωγοί, εκφωνητές, παρουσιαστές, παιδαγωγοί, εκπαιδευτικοί, γυμναστές, προπονητές, ξεναγοί, διερμηνείς, έμποροι, δικηγόροι, πολιτικοί κ.α.) σε επαγγελματίες του θεάματος που θέλουν να ενδυναμώσουν τα εκφραστικά τους μέσα.

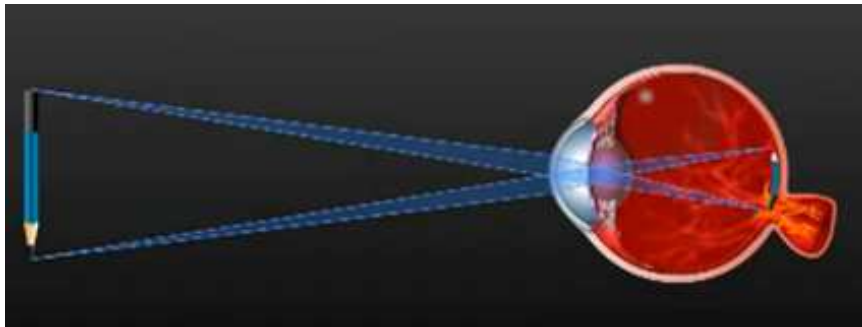
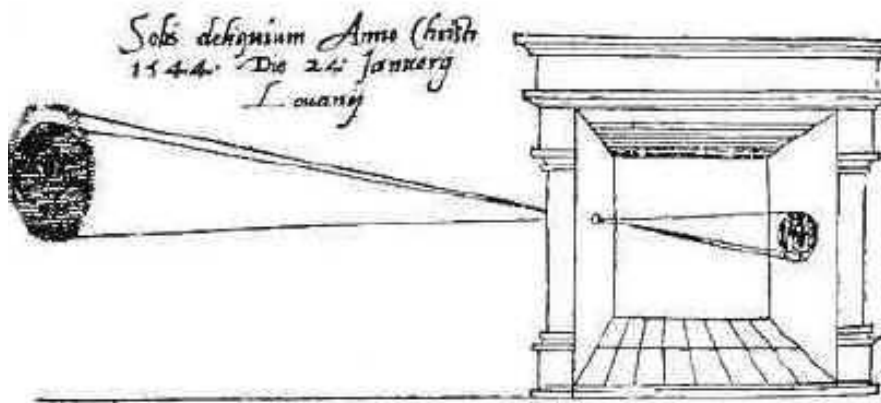
5.Φωτογραφία

Σχετικά με τη φωτογραφία κατορθώσαμε να συλλέξουμε τις εξής πληροφορίες:

KAMERA OBSCURA

Η camera obscura (λατιν. *Camera* = δωμάτιο, *obscura*= σκοτεινό) είναι ένα κλειστό, σκοτεινό δωμάτιο (ή κουτί) που στη μία πλευρά έχει μια επίπεδη επιφάνεια και στην απέναντι μία πολύ μικρή οπή. Σε μία τέτοια κατασκευή, οι ακτίνες του φωτός διαδίδονται μέσα από την οπή και σχηματίζουν πάνω στην επιφάνεια το είδωλο των αντικειμένων που είναι έξω από το δωμάτιο ή το κουτί.

Στην πραγματικότητα δεν πρόκειται για κάποια εφεύρεση αλλά για ανακάλυψη του τρόπου που λειτουργεί το ανθρώπινο μάτι. Η οπή αντιστοιχεί στην ίριδα του ματιού μας και η επιφάνεια προβολής, στο πίσω μέρος του ματιού μας όπου προβάλλονται ανεστραμμένες οι εικόνες του κόσμου που παρατηρούμε. Εμείς βέβαια, αντιλαμβανόμαστε «σωστά» την εικόνα γιατί ο εγκέφαλός μας, μέσα από μια πολύπλοκη διαδικασία, την διορθώνει.

Το 1600 γίνεται αναφορά για τη συχνή χρήση, από ζωγράφους, μιας φορητής camera obscura. Στην οπή που περνά το φως έχει προσαρμοστεί ένας φακός και ένας καθρέφτης στο πίσω μέρος ώστε εικόνα να είναι ορατή απ' έξω. Οι ζωγράφοι της εποχής τη χρησιμοποιούσαν για να σχεδιάσουν ρεαλιστικά πορträιτα αλλά και τοπία.

Χημική φωτογραφία

Τα πρώτα πειράματα πάνω σε φωτοευαίσθητα υλικά χρονολογούνται περίπου στις αρχές του 18ου αιώνα και ανήκουν στον Johan Heinrich Schulze, ο οποίος είχε πετύχει την αποτύπωση του φωτός πάνω σε ένα φωτοευαίσθητοποιημένο από άλατα αργύρου χαρτί αλλά στάθηκε αδύνατη η στερέωση της εικόνας.

Αργότερα, ο Γάλλος ερευνητής Nicéphore Niépce επανέλαβε (ανεξάρτητα) την αποτύπωση μιας αρνητικής εικόνας με την ίδια όμως δυσκολία στερέωσης της στο χαρτί. Το 1826 ωστόσο, κατάφερε να αποτυπώσει απευθείας σε "θετικό" την πρώτη φωτογραφία της ιστορίας, χάρη στη χρήση ενός παραγώγου του πετρελαίου. Για την αποτύπωση της φωτογραφίας αυτής απαιτήθηκε έκθεση στο φως για διάστημα οκτώ ωρών και το θέμα της ήταν οι στέγες των παραθύρων του χωριού *Chalon-sur-Saone* της Γαλλίας. Ο ίδιος ο

Νιέρσε ονόμασε την τεχνική του **ηλιογραφία** και προσπάθησε - χωρίς ιδιαίτερη επιτυχία - να την διαδώσει.

Εικόνα 1 πρώτη χημική φωτογραφία που αποτυπώθηκε από τον Nicéphore Niépce 1826.

Απαιτήθηκαν συνολικά 8 ώρες έκθεσης.

Διάδοση της φωτογραφίας

Οι όποιες ατέλειες του αρνητικού της καλοτυπίας, σταδιακά περιορίστηκαν με την παράλληλη εξέλιξη της τεχνικής και ειδικότερα με τη χρήση ειδικών γυάλινων πλακών, αρχικά υγρών και αργότερα ξηρών, οι οποίες έπαιζαν το ρόλο των σύγχρονων φιλμ και υποκαθιστούσαν όλα τα χημικά που απαιτούνταν παλαιότερα. Οι πλάκες αυτές ωστόσο ζύγιζαν αρκετά, με αποτέλεσμα να μην είναι εύκολο να διαδοθεί η χρήση της φωτογραφικής μηχανής.

Τον Ιούλιο του 1888 πραγματοποιήθηκε η επαναστατική για την εποχή ανακάλυψη του φιλμ σε ρολό. Η ιδέα ανήκε στον George Eastman, τραπεζικό υπάλληλο, ο οποίος κατασκεύασε έτσι την πρώτη φωτογραφική μηχανή-κουτί (*box camera*), την οποία και ονόμασε Kodak. Η μηχανή αυτή χαρακτηριζόταν από μικρό βάρος (περίπου ένα κιλό), είχε μικρές διαστάσεις και διέθετε ένα σταθερό διάφραγμα. Ήταν επιφορτωμένη με ένα ρολό φωτοευαίσθητου χαρτιού πάνω στο οποίο μπορούσαν να αποτυπωθούν πολλές φωτογραφίες, τις οποίες αναλάμβανε το εργοστάσιο της Kodak να εμφανίσει και να τυπώσει. Το σύνθημα με το οποίο προωθήθηκε η νέα φωτογραφική μηχανή ήταν *"εσείς πιέζετε το κουμπί, εμείς αναλαμβάνουμε τα υπόλοιπα"*. Η ανακάλυψη αυτή αποτέλεσε ορόσημο για την μαζική χρήση της φωτογραφικής μηχανής, ενώ είχε συμβολή και στην εμπορική ανάπτυξη της φωτογραφίας. Από την περίοδο αυτή μέχρι σήμερα ελάχιστες σημαντικές τροποποιήσεις συντελέστηκαν στη χημική φωτογραφία, με κυριότερη ίσως την τεχνική της έγχρωμης φωτογραφίας.

Έγχρωμη φωτογραφία

Η τεχνική της φωτογραφίας χρώματος εξερευνήθηκε σε ολόκληρη τη διάρκεια του 19ου αιώνα. Τα αρχικά πειράματα αποτύγχαναν να αποτρέψουν το χρώμα από την εξασθένηση. Η πρώτη φωτογραφία χρώματος αποτέλεσε γεγονός το 1861 χάρη στο φυσικό James Clerk Maxwell.

Μια από τις πρώτες μεθόδους για έγχρωμες φωτογραφίες περιλάμβανε τη χρήση συνολικά τριών φωτογραφικών μηχανών κάθε μια από τις οποίες είχε ένα διαφορετικό φίλτρο χρώματος μπροστά από το φακό. Το πρώτο έγχρωμο φιλμ (*Autochrome*) κυκλοφόρησε ως εμπορικό προϊόν το 1907 αλλά η σύσταση του ήταν διαφορετική από του μεταγενέστερου φιλμ *Kodachrome*, που κυκλοφόρησε το 1935 βασισμένο σε τρία επιχρωματισμένα στρώματα, το κάθε ένα ευαίσθητο σε ένα από τα τρία πρωτεύοντα χρώματα (μπλε, πράσινο και κόκκινο).

Τα έγχρωμα φιλμ διακρίνονται σε έγχρωμα *αρνητικά* ή έγχρωμα *θετικά* (ή διαφάνειες, *slides*).

Ψηφιακή φωτογραφία

Η ψηφιακή φωτογραφία αποτελεί ίσως την τελευταία σημαντική εξέλιξη σε ότι αφορά την τεχνική της φωτογραφίας. Σε αυτές αντί για το κοινό "χημικό" φιλμ χρησιμοποιούνται φωτοευαίσθητοι αισθητήρες. Το μέρος της φωτογραφικής μηχανής που βοηθά την εστίαση της εικόνας είναι το ίδιο. Βέβαια συνοδεύεται πια από πολλά βοηθητικά της χρήσης ηλεκτρονικά μέσα.

Οι αισθητήρες αποτελούνται από έναν αριθμό μικροσκοπικών εικονοστοιχείων, στα οποία αναλύεται η εικόνα. Χρησιμοποιούνται εξειδικευμένα εικονοστοιχεία για κάθε ένα από τρία βασικά χρώματα. Κάθε ένα καταγράφει τις πληροφορίες σχετικά με την ένταση του εισερχόμενου φωτός από το συγκεκριμένο χρώμα. Στην συνέχεια μετατρέπεται η ένταση σε ένα δυαδικό αριθμό που αποτελεί την μέτρησή της. Οι πληροφορίες αυτές μεταφέρονται στα ηλεκτρονικά κυκλώματα της μηχανής τα οποία επεξεργάζονται και αποθηκεύουν την εικόνα σε μορφή αναγνώσιμη από άλλα μέσα. Η μορφή αυτή είναι μία σειρά δυαδικών αριθμών κατάλληλα οργανωμένων που αποθηκεύονται σε ειδική προσθαιρούμενη ηλεκτρονική κάρτα μνήμης που φέρουν οι μηχανές αυτές. Στην συνέχεια απ' αυτή την κάρτα είναι έτοιμη η φωτογραφία να αναπαραχθεί όπου χρειάζεται, με την βοήθεια

αποκωδικοποιητών της μορφής αποθήκευσης, είτε στην οθόνη της ίδιας της μηχανής, είτε με μεταφορά σε άλλα μέσα π.χ. ηλεκτρονικούς υπολογιστές. Οι κυριότερες μορφές - τύποι αποθήκευσης σε ψηφιακά μέσα είναι: jpeg, gif.

Τα μέσα αναπαραγωγής της εικόνας είναι οι ίδιες οι φωτογραφικές μηχανές, οι οθόνες των ηλεκτρονικών υπολογιστών αλλά και μυριάδες μέσα ψηφιακής απεικόνισης. Για κάθε ένα από αυτά χρειάζεται η προσαρμογή της μορφής καταγραφής στις απαιτήσεις του συστήματος.

Η πρώτη εμπορική ψηφιακή φωτογραφική μηχανή παρουσιάστηκε το 1990. Σήμερα οι ψηφιακές μηχανές αποτελούν ευρύτατα διαδεδομένα καταναλωτικά προϊόντα, ενώ συνεχίζουν να εξελίσσονται ενσωματώνοντας επιπλέον δυνατότητες, όπως και βιντεοσκόπηση, με ή χωρίς καταγραφή ήχου.

Συμπερασματικά, θεωρούμε ότι καλύψαμε το φάσμα του θέματος «καλλιτεχνική έκφραση στο δρόμο και όχι μόνο»...

B2 ΛΥΚΕΙΟΥ ΣΠΕΡΧΕΙΑΔΑΣ

ΟΜΑΔΑ Α

- 1.Μαρία Πολυμέρου
- 2.Αλεξάνδρα Σάντου
- 3.Παναγιώτης Πιλάτος
- 4.Δημήτρης Σταματόπουλος

ΟΜΑΔΑ Β

- 1.Κατερίνα Πατακιά
- 2.Ιωάννα Τσινάβου
- 3.Κωνσταντίνα Σπανού
- 4.Ιωάννα Σωτηρίου

ΟΜΑΔΑ Γ

- 1.Ασημίνα Παρασκευιώτη
- 2.Βιβή Τσούμα
- 3.Παύλος Ρήγας
- 4.Παναγιώτης Παρασκευγιώτης
- 5.Βαγγέλης Παρασκευιώτης

**ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ του,
κ.ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ**